

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἑστία» προκηρύσσει διαγωνισμόν πρὸς συγγραφὴν διηγήματος ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους :

Α' Ὁ διαγωνισμὸς θὰ εἶνε **διαρκής**, τούτεστι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐνὸς θὰ προκηρύσσεται ἀμέσως ἄλλος, οὕτως ὥστε θὰ ἔχωμεν τέσσαρα ἢ πέντε διηγήματα κατ' ἔτος βραβευμένα.

Β' Τὸ διήγημα **πρέπει νὰ εἶνε ἑλληνικῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰς δύο στίλας** τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας». Ἀλλὰ δὲν ὀρίζεται οὔτε ἡ φύσις του, οὔτε ἡ γλῶσσα εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εἶνε γραμμένον. Ὁ συγγραφεὺς εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ θέμα ἀστέιον ἢ συγκινητικὸν καὶ νὰ το γράψῃ εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ εἰς τὴν καθαρεύουσαν.

Γ' Τὰ χειρόγραφα, εἴτε ἀποκλειόμενα, εἴτε συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸν διαγωνισμόν, δὲν ἐπιστρέφονται **κατ' οὐδένα τρόπον**.

Δ' Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν χειρογράφων διὰ τὸν πρώτον διαγωνισμόν λήγει τῇ 15 Μαρτίῳ 1895.

Ε' Τὰ χειρόγραφα θὰ κρίνη τριμελὴς ἀγωνόδικος ἐπιτροπεία, ὀρισθησομένη μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἐκ τῶν γνωστοτέρων παρ' ἡμῖν κριτικῶν ἢ δὲ κρίσις θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου.

Σ' Οἱ σὸςδήποτε τῶν συνδρομητῶν ἢ ἀναγνωστῶν θέλει νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν, ὀφείλει νὰ συνοδεύσῃ τὸ χειρόγραφον μετ' ὀνόματι του (ἢ τὸ ψευδώνυμον) ἐντὸς μικροῦ ἐσφραγισμένου φακέλλου φέροντος ἔξωθεν τὸν τίτλον τοῦ διηγήματος καὶ μετὰ **δύο (2) δραχμὰς** (ἢ **2 ὄρ.** χρ.) ἂν μὲν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ διαγωνισμοῦ. Καὶ ὅλα μαζὶ πρέπει νὰ στέλλωνται διὰ μιᾶς ἐπιστολῆς **δυστυχήνης** πρὸς τὸν κ. Γρηγόριον Ξενοπούλου εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς ὁποίας νὰναγράφονται αἱ λέξεις «**Διαγωνισμὸς Διηγήματος**». Χειρόγραφα μὴ συνοδευόμενα καὶ μὴ ἀποστελλόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον **ἀποκλείονται**

Ζ' Ὁ συγγραφεὺς τοῦ καλλίστου διηγήματος θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον **εἴκοσι πέντε (25) δραχμὰς** ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» καὶ τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν ἐκ τοῦ Διαγωνισμοῦ εἰσπράξεων. Ὁ δευτέρος, εἰς τὸν ὁποῖον θάπονημῆθῃ ὁ πρώτος ἔπεινος, θὰ λάβῃ **δέκα (10) δρ.** ἐκ τοῦ Ταμείου καὶ τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν εἰσπράξεων. Ἐκτὸς τοῦ βραβευθέντος, τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφεῖς **πανουσιότυπον**, θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἑστίαν» καὶ ὅσα ἄλλα κριθῶσιν ἄξια δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίῳ 1895.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πυκνὸς καὶ τοῦ ἀγοραίου Κολωνοῦ), ἀνήκων εἰς τὴν 7ην φυλὴν, τὴν Κεκροπίδα· εἴτα ἡ Κοίλη (καὶ ὁ Πειραιεὺς) δυτικῶς τῆς Ἀκροπόλεως, ἀνήκων εἰς τὴν 8ην φυλὴν, τὴν Ἰπποθωνίδα· εἴτα τὸ Φάληρον (κατὰ τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ σημερινοῦ πρὸς αὐτὸ φέροντος τροχιοδρόμου), ἀνήκων εἰς τὴν 9ην φυλὴν, τὴν Αἰαντίδα· τέλος ἡ Ἀλωπεκὴ, ἀνήκων εἰς τὴν 10ην φυλὴν, τὴν Ἀντιοχίδα. Καὶ περὶ μὲν τῆς τῶν ἄλλων δῆμων τοποθεσίας συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι, πλην ἀμφιβολίας τινὸς περὶ τῶν Σκαμβωνιδῶν. Ἡ εἰς τοὺς σημερινοὺς ὅμως Ἀμπελοκήπους τοποθετούμενη κοινῶς Ἀλωπεκὴ πρέπει νὰ μετατεθῇ πρὸς μεσημβριαν τῆς πόλεως. Ἡδὴ ὁ κ. Ἀνδρέας Σκίτσ, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἀξιώσου χωρίου τοῦ Πλάτωνος, ἐτοποθέτησε τὸ Κυνόσαργες μᾶλλον πρὸς τὸν Ἰλισόν. Ὁ δὲ κ. Δαϊρπελεὶδ ἐξετάζων τὰς μαρτυρίας τῶν συγγραφεῶν (Ἡρόδ. V 63, VI 116. Πλάτ. Ἀξίολος ἐν ἀρχῇ. Αἰσχίνου κατὰ Τιμάρχου 99. Παιαν. I 19, 3. Διογένης Λαερτίου VI, 1, 6. Στεφ. Βυζαντ. ἐν λ. Κυνόσαργες· βίου Ἰσοκράτους 2 ἐν βίοις 10 ρητόρων) εὕρισκε ὅτι ἡ Ἀλωπεκὴ ἢ ἄπωθεν τοῦ τείγους ἑνδεκά ἢ δώδεκα στάδια κατὰ τὸν Δισχινὴν καὶ πλησίον τοῦ Κυνόσαργος κειμένη (προβλ. Ἡρόδ. V 63: Ἀλωπεκῆσι, ἀγχοῦ τοῦ Ἡρακλείου τοῦ ἐν Κυνόσαργει πάντως ἔκειτο παρὰ τοὺς λοφίσκους τοὺς παρὰ τὸν Ἰλισόν, μεσημβριῶς τῶν Ἀθηναίων, ἐπὶ τοῦ τελευταίου τῶν ὁποίων ἵσταται νῦν ἐγκαταλειμμένος ἀνεμόμυλος κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὸ Κουτσοπόδι. Οὕτω μόνον δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἢ ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐπιστροφή τῶν Μαραθωνομάχων καὶ ἡ στρατοπέδευσις αὐτῶν εἰς θέσιν, ὁπόθεν ἠδύνατο καὶ ἐπιβλέπωσι τοὺς ἐκ τοῦ Φαλήρου ἀπόδασιν ἀπειλήσαντας Πέρσας, ὡς καὶ ἡ θέσις τοῦ τάφου τοῦ Ἀγχιμόλου (Ἡρόδ. V 63) καὶ τὰ λοιπὰ πάντα πρὸς τὸ Κυνόσαργες καὶ τὴν Ἀλωπεκὴν σχετιζόμενα.

- 31. — Ὁ ἥλιος καὶ τέσσαρα ἄλλα γράμματα ἀκόμη σχηματίζουν τὸ ὄνομα μεγάλου ποιητοῦ.
- 32. — Τί εἶνε ἡ Ἀποικολοκύνθωσις καὶ ποῖος μετεχειρίσθη πρώτος τὴν λέξιν αὐτήν;
- 33. — $\begin{matrix} * & & * \\ \Lambda & * & \Lambda \\ & \Omega & \\ & * & \end{matrix}$ Νὰ συμπληρωθῶσιν οἱ ἀστερισμοὶ καὶ νὰποτελεσθῇ σταυρός.
- 34. — Διατί θὰ ἐπαινεθῇ ὁποῖος ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν ἐνὸς ὄρους ἑλληνικοῦ δύο γράμματα; [Ἐπεται τὸ τέλος]

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Εἰκονογραφημένης Ἑστίας μὴ δυνάμενος νὰ εὐχαριστήσῃ ἕνα ἕκαστον τῶν συγγραφεῶν αὐτῶ ἀνωνύμως, δι' ἀρχικῶν ἢ διὰ ψευδωνύμων, εὐχαριστεῖ ὅλους ὁμοῦ ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ δεξιματι τῆς εἰλικρινεστάτης ταύτης συμπαιθείας.

κ. Δ. Κ. Δ. Δημητριάδαν. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Τὰ φύλλα στέλλονται, θὰ κάμωμεν τὰς δεούσας παραστάσεις. — κ. Πιπθῆα, ἐνταῦθα. Τὸ ποίημα ἐρρίφθη κατὰ τὴν παράκλησίν σας· τὸ αἶνιγμα κάμνει νιόου καὶ περπατεῖ στὰ κεραμῖδια. — κ. Γ. Ι. Κ. Κων/πολιν. Ἐν ἡ δύο μόνον θὰ δημοσιευθῶν. Σὰς συγχαίρομεν διὰ τὴν ἐνότητα τῆς ἐργασίας. Ἄν ἐπιμεληθῆτε περισσώτερον τὴν ἐκτέλεσιν, θὰ γράψετε ὠραία πράγματα. — κ. Ν. Γ. Π. Ἀθήνας. Ὅρθῃ ἡ λύσις· νὰ μᾶς στείλετε καὶ τὰς ἄλλας ἄμα τελειώσῃ ὁ ἀ' διαγωνισμὸς. — κ. Ἀντ. Γ. Ἀθήνας. Ἀκόμη καλλίτερα. Τὸ συνέττον μᾶς ἤρεσε πολὺ, ὡς σύλληψις· ἀλλ' εἶνε ἀνεπεξέργαστον. Διηγήματα εἰμπορεῖτε νὰ στείλετε ὅσα θέλετε, φθάει καθὲν νὰ συνοδεύεται ἀπὸ 2 δραχμὰς. — Σιδ Καλάμας. Τὸ δεύτερον μόνον θὰ χρησιμοποιώμεν. Εὐχαριστοῦμεν. — Τῶ κ. Σ τῶ ἐν τῶ Ἄστει: Ἡρωτήσαμε τὸν διαπρεπῆ φίλον τῆς Ἑστίας κ. Θ. Χελδράτῃ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ τὰ ἐξῆς: «1' Alucide ἢ Fausse-teigne des Céréates εἶνε εἶδος λεπιδοπτέρου ἐντόμου καὶ ὁ ἐρωτήσας περὶ τούτου ἐνοεῖ ἀναμφιβόλως τὸ ὑπὸ τοῦ Λιναίου Tinea granaella καλούμενον ἔντομον. Δὲν γνωρίζω τὴν κατ' ἐξοχὴν κοινὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ· ὁ λαὸς ὀνομάζει τὰ τοιαῦτα ἐν γένει εἶδη Σκώρορος. Ἐπιστημονικῶς δέον νὰ ὀνομασθῇ Τίνεια τοῦ σίτου κατὰ τὴν ἀνωτέρω συστηματικὴν ὀνοματολογίαν τοῦ Λιναίου. Ἐκτὸς τοῦ εἶδους τούτου μνημονεύονται

ὑπὸ τῶν εἰδημόνων συγγραφεῶν καὶ ἄλλα τινὰ εἶδη τοῦ αὐτοῦ γένους «Tinea», ἐπίσης ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ σιτηρά. ἰδίως δὲ Tinea cerealella Ol. (ἢ T. hordei) καὶ Tinea taurella W. V. Ὅποια τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀπαντῶσι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀγνοῶ». — κ. Π. Π. Π. Πειραιᾶ. Καλόν, ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Εἰκ. Ἑστίαν. — κ. Ι. Γ. Γ. Σπέτσας. Προσεχῶς, εἰς τὴν ἄλλην δόσιν τῶν «Ποιητικῶν Ἀπαρχῶν» διότι σήμερον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δημοσιευθῶν περισσώτερα. — Μιζ. Ἐνταῦθα. Ὁ πόθος αὐτὸς σὰς τιμᾶ πολὺ, μὰ πάρα πολὺ καὶ ἰδοῦ ὅτι σήμερον ἱκανοποιεῖται. — κ. Η. Κ. Θ. Ἐνταῦθα. Πολὺ μέτριοι σίτοι· ἀδυνατοῦμεν νὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν. — κ. Ι. Α. Γ. Ἐνταῦθα. Πάρα πολὺ ἐκτενές· οὔτε νὰ τὸ ἀναγνώσωμεν δὲν ἔχομεν καιρὸν. — κ. Δ. Π. Κεράσσοθον. Τὸ πρώτον χειρόγραφον δὲν ἐλήφθη. Ἀτεχνος ἀπαισιοδοξία ἢ τῶν σιτίων σας. — κ. Κουρ. Βερόδιάνσκαν. Βεβαίως. Τὰ φύλλα στέλλονται. Θὰ μᾶς στείλετε ἀκόμη 3 φρ γρ. — κ. Β. Γ. Ι. Ἀάρισσαν. Δώρα καὶ ἀποδείξεις ἐστάλησαν. — κ. Μ. Δ. Γουλ. Μαχαλέσσην. Δὲν ἐλάδαμεν τὰ 10 φρ. Ἀποταθῆτε πρὸς ἡμᾶς δι' ὅλα. — κ. Ι. Μ. Χ. Ἀδριανούπολιν. Καὶ ἐν τούτοις ἐστάλησαν ὅλα. Μήπως τὰ ἐκράτησαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον;

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδησεις.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Τεργεσταίας «Νέας Ἡμέρας» ἐδημοσιεύθη γλαφυρότατον ἄρθρον περὶ τοῦ Ἀχιλλέως Παράλογου, ὀφειλόμενον εἰς τὸν κάλαμον τοῦ κ. Ἀλεξ. Βυζαντίου.

Ἀπελύθη ὁ τέως παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας κ. Ἀντ. Οἰκονόμου, κατόπι μακρᾶς ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε πρὸς τὸν Βασίλειον ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς κ. Ἄγγελος Βλάχος, καὶ δι' ἧς ὁ ἐν λόγῳ καθηγητῆς ἀπεδεικνύετο ἐσπερημένως τῶν προσόντων, τῶν διὰ τὴν ἔδραν τῆς Ἀρχαιολογίας ἀπαιτούμενων.

Τῆν π. Πέμπτην ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, διευθυντοῦ τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» μετὰ τῆς Δεσποινίδος Ἐφροσύνης Ἀχιλλέως Διογενίδου, δικηγόρου.

Ἀἰ ἀποκρέου εὐρατάσθησαν ἐν Ἀθήναις ὡς συνήθως, Ἄνευ ἐξαιρετικῆς ζωηρότητος.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Α'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

- 47. — Ποὺς, οὗ ἄδουτον οἶκος.
- 48. — Τίνος εἶνε ἡ παροιμιώδης φράσις «Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον».
- 49. — Τί σημαίνει καὶ τί εἶνε τὸ κοινότατον «non bis in idem».
- 50. — Ποῖον χωρίον ἑλληνικὸν μετὰ μίαν μίαν κρὰν μεταβολὴν γίνεται λάκκος;